

Hejsek 7

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXII března 2017

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Tomášovi!

Haf! Haf! Haf!

Výroční výprava se letos velice povedla. Počasí nám přálo. Dorazili staré oddílové tváře, které jsme už léta neviděli. Do Vpředáckých řad jsme přivítali dvě nové tváře – Františka a Šárku. Gratulujeme!

Haf! Haf! Haf!

Nacvičování divadla je v plném proudu. Aby taky ne, když divadelní festival už netrpělivě stepuje za dveřmi. Pozor! V sobotu před festivalem přibyla divadelní zkouška.

Haf! Haf! Haf!

Cestou na divadelní Sázavku jsme si ve vlaku našli ve Slovníku cizích slov každý 10 slov a měli jsme za úkol v každé větě alespoň jedno použít. Kromě toho, že jsme se naučili spoustu nových výrazů, třeba endematózní nebo formovka, padaly i neskutečné perly: „Hodte sebou! Příští granát vystupujeme!“

Haf! Haf! Haf!

Pozorně si prohlédněte termíny, ať vám nic neunikne. Až do festivalu jsme nahradili všechny družinovky oddílovkami, abychom stihli divadlo řádně nacvičit a využili jeho potenciál.

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Gratulujeme Šárce k vítězství v mistrovství v uzlování a v půlročním bodování mezi mladšími!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Náš oddíl oslavil letos 39 let a někteří z Malého Vpředu zvládli splnit no-

váčkovskou zkoušku a složit oddílový slib v Rokli úmluvy! Mezi Vpředáky se zařadili František a Šárka.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěně štěká všechno nejlepší k narozeninám Šárce.

Co budeme dělat my menší?

2. 3. Schůzka (17:00–18:30)

9. 3. Schůzka (17:00–18:30)

10. 3. Čaj (16:00–19:00)

16. 3. Schůzka (17:00–18:30)

23. 3. Schůzka (17:00–18:30)

24.–26. 3. Víkendová výprava

30. 3. Schůzka

A dále...

1.–2. 4. Divadelní festival

16.–17. 4. Velikonoční výprava

19.–21. 5. Oddílové hry o štítek tábora

4. 6. Poklad

Co budeme dělat my větší?

- 7. 3. Jarňáková oddílovka (16:30–19:00)
- 10. 3. Čaj (16:00–19:00)
- 14. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 21. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 24. 3. Čaj (16:00–19:00)
- 28. 3. Oddílovka (16:30–19:00)
- 31. 3. Generálka (16:00–19:00)

A dále...

- 1.–2. 4. Divadelní festival
- 13.–17. 4. Velikonoce
- 28. 4. – 1. 5. Přejchod hor
- 19.–21. 5. Štítek taborníčka
- 9.–11. 6. Poklad a výprava na vodu
- 1.–23. 7. Tábor

Časopis Pejsek vyhlašuje

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

JEŽŠÍMARJA TO BYL ROKENROL!

na téma

Povídky a básně zasílejte na Vosovu e-mailevou adresu
vosafilip@seznam.cz,
nebo mu rukopis předejte na schůzce.
Uzávěrka je 31. 1. 2017.

Všechna díla vyjdou v literární příloze únorového Pejseka a jejich autoři získají 5 bodů do bodování. Odborná porota odmění nejúspěšnější autory hodnotnými cenami.

ŠEST MEDVĚDŮ S CIBULKOU,

PRINCEZNA NA HRÁŠKU...

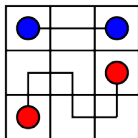

TO JSEM SE ZAS KONEČNĚ
POŘÁDNĚ NAJEDL!

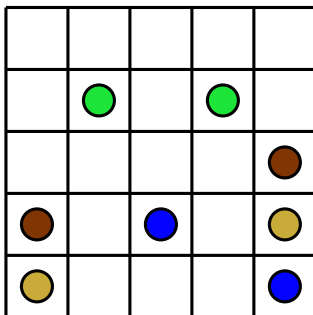
Spojování teček

Pravidla jsou jednoduchá. Spoj stejně barevné tečky tak, abys čarami zaplnil celou mřížku a čáry se nekřížily. Své řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

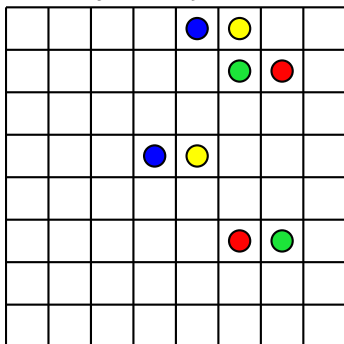
Takto vypadají správně spojené tečky.

Pro mladší (do 5. třídy včetně):

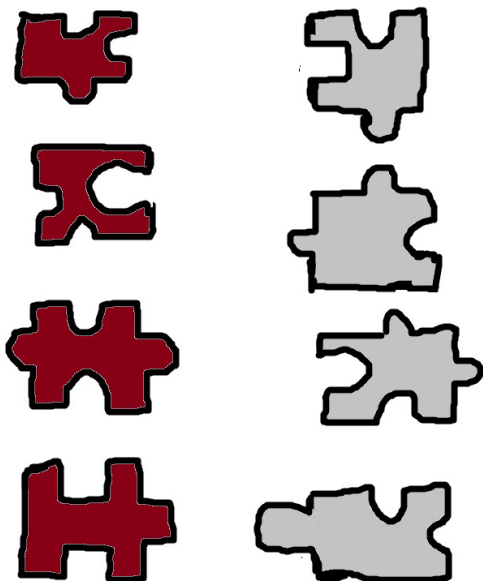

Pro starší (od 6. třídy včetně):

Štěně

Myška objevila několik dílků puzzlí, které někomu vypadly z krabičky. Co kdyby do sebe pasovaly? Ke každému červenému dílku připoj jeden šedý dílek, a když to ukážeš Týně nebo Majdě, třeba si složíš i bodík do bodování.

Výroční výprava

25. 2.

K oslavě devětatřicátého výročí založení oddílu jsme se sešli v opravdu hojném počtu. Kromě klasického Vpředu dorazil i Malý Vpřed a celkem početný zástup již neaktivních Vpředáků. Počasí nám přálo, a tak cesta k rokli vesele ubíhala. Nebyli bychom však správní Vpředáci, kdybychom si cestou nedali přestávku na pořádnou svačinku. Kromě svačinky, jsme však také mysleli na záchranu oddílových vzpomínek před zapomněním. Rozdělili jsme se do 5 týmů, ve kterých jsme se snažili identifikovat na fotkách co nejvíce Vpředáků a získat jejich podpis. Získat podpis od Vpředáka, který byl na výpravě přítomen, nebylo tak složité. Komplikace ale nastaly v okamžiku, kdy byl na fotce někdo, kdo na výpravu nedorazil. To jsme museli najít dalšího člověka z jiného týmu, který dosvědčí, že daného Vpředáka také zná a získat tak alespoň náhradní podpis.

V Rokli úmluvy, do které se spustil vítěz posledního půlročního bodování Kryštof, jsme v pořádku našli oddílové listiny. Nejnovější z nich byla nahlas přečtena, ostatní jsme si alespoň

prohlédli. I letos jsme mohli mezi sebou přivítat nové Vpředáky, kteří zvládli splnit nováčkovskou zkoušku a říct oddílový slib – Františka a Šárku. Dále jsme se dozvěděli vítěze kilometrování (Štěpán H. a Kryštof Š.), půlročního bodování (Mája) a půlročního bodování malého Vpředu (Šárka).

Kousek od rokle jsme zahájili klání o prestižní titul palačinkového gurmána. Soutěžní týmy se snažili různými kuchařskými postupy a speciálními ingrediencemi přesvědčit porotu, že právě oni si titul zaslouží. Nejvíce okouznil porotu výtvar Májí, Štěpána H., Kryštofa Š., Štěpána V. a Mety. Všechny výtvary však byly velmi povedené a všichni jsme se velmi dobře najedli.

Poté už zbývalo jen dojít na vlak a dojet zpátky do Prahy, kde jsme se rozloučili a vydali do svých domovů.

Kontakty:

Májka 725 807 853

Sára 728 739 631

Výprava na Sázavku

(17.–19. 2.)

V pátek odpoledne jsme se sešli jako vždy na Hlavním nádraží a vyrazili směr Sázavka. Vzhledem k pražskému skoro až jarnímu počasí nás poměrně překvapilo, že jsme na Sázavce vystoupili z vlaku do zasněžené krajiny. Když jsme se konečně probrodili sněhem až k chatě, měli jsme všichni promáčené boty a byli jsme značně unaveni. Rozdělali jsme tedy oheň v kamnech, dojedli své večeře, někteří si prošli část scénáře s Vosou, dali boty ke kamnům a připravili se na spaní – tedy až na Kubu V., Štěpána H. a Pomeranče, kteří venku stavěli iglú. Když už se promrzlí vrátili i oni, mohli jsme se zahrabat do spacáků a popřát si dobrou noc.

Ráno jsme se probudili do poměrně studeného rána, i když se nám zdálo, že venku je tepleji, nežli vevnitř. Po snídani už jsme se vrhli do nacvičování divadla. Cvičili jsme až do oběda, ke kterému jsme měli těstoviny s červenou omáčkou. Abychom se od nacvičování trochu odreagovali, tak jsme si po obědě v lese zahráli hru plnou sluníčka, deště a sbírání duhy. Po návratu do chaty jsme vrátili naše znovu promočené boty ke kamnům a cvičili, cvičili a cvičili, až jsme byli úplně ucvičení. K večeři jsme místo polévky dorazili zbytek těstovin, a protože jsme byli plní energie, tak jsme se

opět vydali do lesa provětrat se při hraní bludiček. Scénář s botami se opakoval potřetí a než jsme se vydali spát, tak jsme si procvičili své mozkové závity při Milionáři.

V neděli dopoledne jsme pochopitelně opět cvičili a stále se zlepšovali. Pak už nastal čas na oběd (ke kterému jsme měli již zmíněnou polévku), úklid chaty, spoustu děláním dřeva a cestu do Světlé nad Sázavou, odkud nám jel vlak zpět do Prahy. Při výstupu v kopci nad chatou jsme krom sněhu narazili i na bažiny a po příchodu na silnici neměl už v botách sucho nikdo. Ve Světlé jsme se usadili ve vlaku a cesta probíhala v klidu až do té chvíle, kdy vlak zastavil a čekal a čekal. Vytvořili jsme teorii, že průvodčímu spadl pod vlak řízek, protože se nám nepovedlo zjistit příčinu zpoždění. Pozdě, ale přece, jsme dorazili zpět na Hlavák, kde jsme se rozloučili a vydali se domů.

Mapa, mapa, mapa!

Dnešní otázka je velice jednoduchá. Spočítejte, kolik jeskyní se nachází na mapě, a povězte to Elišce.

Cestopis z Alp

Čtvrtek 25. 8.

Modrý stan se probudil už v půl sedmé, aby sledoval východ slunce (ložír byl upraven přesně tak, aby stačilo pouze otevřít vchod). Pak jsme ale všichni zase zalezli a spali až do osmi.

Čtvrtek byl posledním chodícím dnem výpravy, museli jsme se dostat co nejbližší vlakovému nádraží. Nakonec jsme zvolili Wald am Schoberpaß, i když nebyl úplně nejbližší a neměli jsme úplně jasno v jeho výslovnosti (Šóbrpas? Šóbrpás?).

Nejdřív jsme ale museli ujít notný kus cesty po hřebeni, což znovu předpokládalo tuze časté rozhovory s rakouskými důchodci. Babičky a dědečkové s trekovými holemi byli sice bezesporu milí, o rozpačitosti našich rozhovorů však svědčí už jen to, že si dodnes nejsme jisti, jak nás vlastně zdravili (Grüß sei? Grüß Gott? Grüß euch?).

Poobědvali jsme už poněkud plesnivějící salámy a rozdrobené chleby a těšili se, že si na zítřek do vlaku koupíme něco čerstvého. Poprvé po dlouhé době jsme se při obědě dívali do údolí s civilizací – neuvěřitelně hluboko pod námi se vinula železnice a dálnice a v dálce jsme tušili náš cílový Wald.

K večeru jsme pokořili náš poslední velký vrchol, Großer Schober, kterému do devatenácti set chybělo

pouhých pět metrů. Na tento vrchol jsme – musíme se pochlubit – vylezli výhradně podle mapy, jelikož značení turistické stezky mělo svůj nejdelší, bezmála čtyřkilometrový výpadek.

Pak už nás čekalo výhradně klesání, a to pořádné, vesnice jménem Les totiž ležela o více než tisíc metrů níž. S trochou nadsázky jsme potřebovali překonat tisíc metrů vodorovné i vertikální vzdálenosti.

Ačkoli si ledackterá kolena myslela, že je to jejich poslední hodinka, nakonec jsme to zvládli, a před soumrakem ještě obhlédli, kde je ve vesnici nádraží a kde samoška. Trochu jsme se vyděsili, když to vypadalo, že žádnou prodejnu s jídlem nenajdeme, nakonec jsme ale našli menší pultovku, kterou budeme moci dalšího rána okupovat.

Po úmorném hledání místa k přespání (vesnici obklopovaly ze všech stran kopce a po nenápadném rovném místě na stan ani památky) jsme rozbili tábor a uvařili večeři. Jendova a Vosova bramborová kaše byla pouze se sýrem a bez okurky a zůstává dodnes mezinárodní záhadou, kam se ta okurka jenom mohla podít. *(I tak to ale bylo výborné pošušňání – Vosova poznámka.)*

Už ten cestopis skončí? Čtěte dubnového Pejska!

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Eliška (728 467 049)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

